

סוללים דרך

בונים חירות תודעתית

מאמרי השבוע

ה' - ט' סיון

ה'תשפ"ה

מי אנחנו?

'סוללים דרך' הינו מיזם העוסק בתודעה והסברה שהחל לפני מספר שנים לאור הצורך להבין את המתרחש במרחב הציבורי באופן ענייני, ללא משוא פנים ומתוך שיח בוגר ומקצועי.

לאט לאט הצטרפו למיזם אנשים רבים, עד שכיום הקהילה הגיעה לכ-17 אלף חברים (!) שמקבלים מאמר בכל יום.

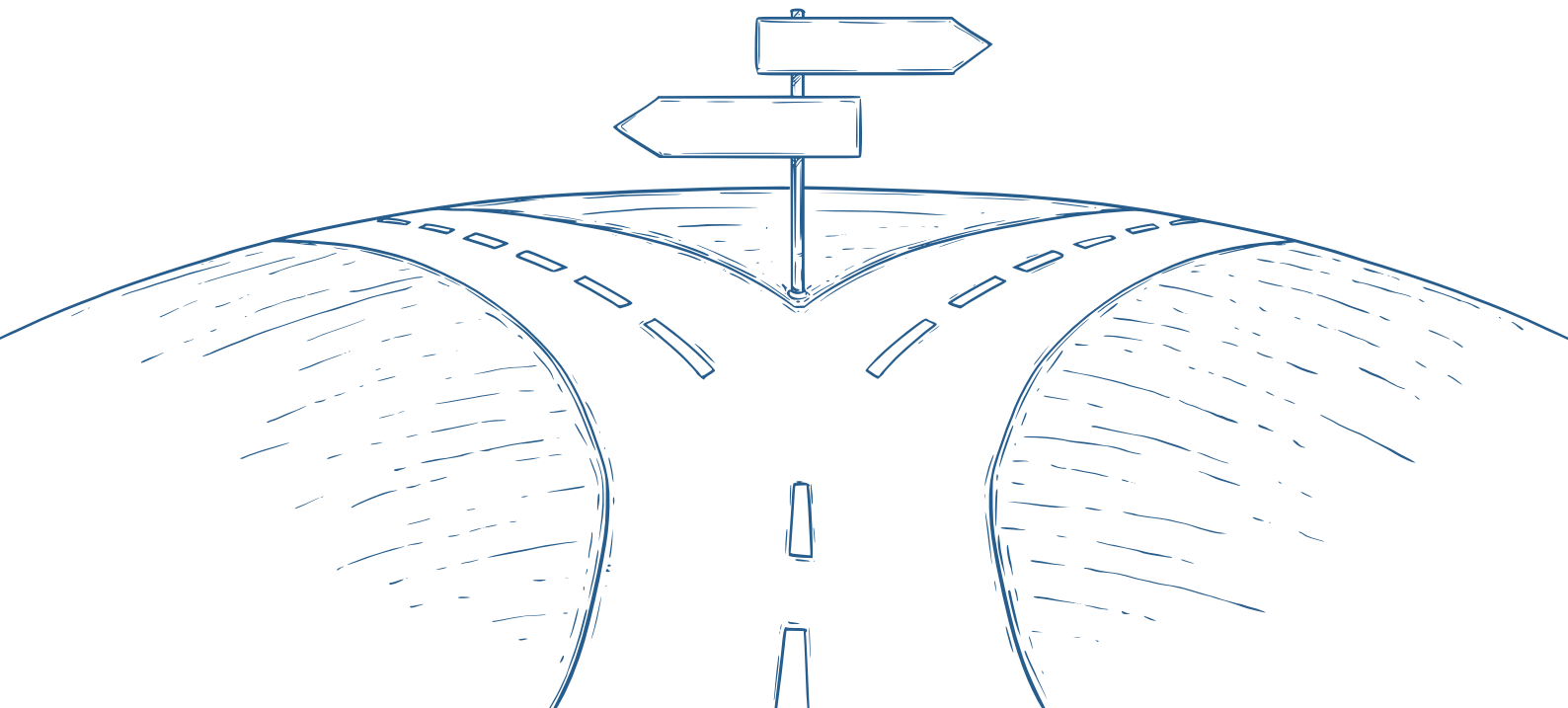
ב'סוללים דרך' אנו נוהגים לומר ש'אין לך דבר פרקטי יותר מתיאוריה טובה'.

כלומר, המיזם מאפשר לתחושות האינטואיטיביות הפשוטות של רבים, לעבור מתחושות בטן להמשגה ברורה ולתודעה סדורה. רק אדם בזה הופך להיות 'אקטיביסט' מדויק הפועל בהתאם לרוח לאומית, ציונית ויהודית.

אנו משתדלים לסקל את אבני הנגף מנהר החיים הישראליים על מנת לסייע בענווה לספינה הלאומית לנוע בבטחה ובגאון.

תגובות: ooffice@solelim-derech.co.il

להפצת החוברת: דניאל 052-757-5290

תוכן עניינים

4	<u>יש גבול – גם לעיתונות</u>	א
6	<u>"אל תתנו להם מטר"</u>	ג
9	<u>מדוע וכיצד הפגנות משפיעות?</u>	ד
11	<u>מדוע מינוי ראש השב"כ חשוב עקרונית פי אלף ממינוי שר?</u>	ה

יש גבול – גם לעיתונות

קובי סמרנו

שמי קובי, אביו של יונתן סמרנו, שנורה ונחטף בידי 'עובד סוציאלי' של אונר"א באירועי השביעי באוקטובר 2023 – ועדיין חטוף.

ברגעים הראשונים של הפגישה נחשף ניסיון להחדיר מכשיר הקלטה ללשכת ראש הממשלה – ביוזמה של עיתונאית, דרך בן משפחה

לפני השביעי באוקטובר הייתי אדם רגיל. קמתי בבוקר, שתיתי את הקפה שלי, הלכתי לעבודה, אולי גלשתי קצת באתרי חדשות. אם הייתה כותרת שמעניינת אותי – קראתי. אם לא – המשכתי הלאה. לא הייתה לי שום זיקה לעולם הפוליטי, הדיפלומטי או התקשורתי. הייתי אזרח מן השורה.

מאז אותו יום, חיי התהפכו. הפכתי להיות לוחם יום-יומי למען החזרת הבן שלי, ללא שהתכוונתי.

ב־28 במאי הוזמנתי, יחד עם עוד 12 משפחות חטופים, לפגישה דחופה עם ראש הממשלה.

הפגישה נקבעה מהיום למחר – כולנו ביטלנו הכול, נסענו מכל רחבי הארץ. כל פגישה כזו היא הזדמנות נדירה – ואנחנו דורשים פגישות כאלה כל הזמן.

אבל ברגעים הראשונים של הפגישה נחשף **ניסיון להחדיר מכשיר הקלטה ללשכת ראש הממשלה – ביוזמה של עיתונאית**, דרך בן משפחה.

זה היה הרגע שבו האמון נשבר.

הפגישה עצמה הייתה אחת הגרועות שחווינו. כמעט לא ניתנה לנו תשובה מספקת, לא קיבלנו מידע. **רמת האמון של ראש הממשלה ושל גורמי הביטחון כלפינו צנחה – ובצדק מבחינתם.** המעשה הזה פגע בכל המשפחות – ובעיקר במאבק.

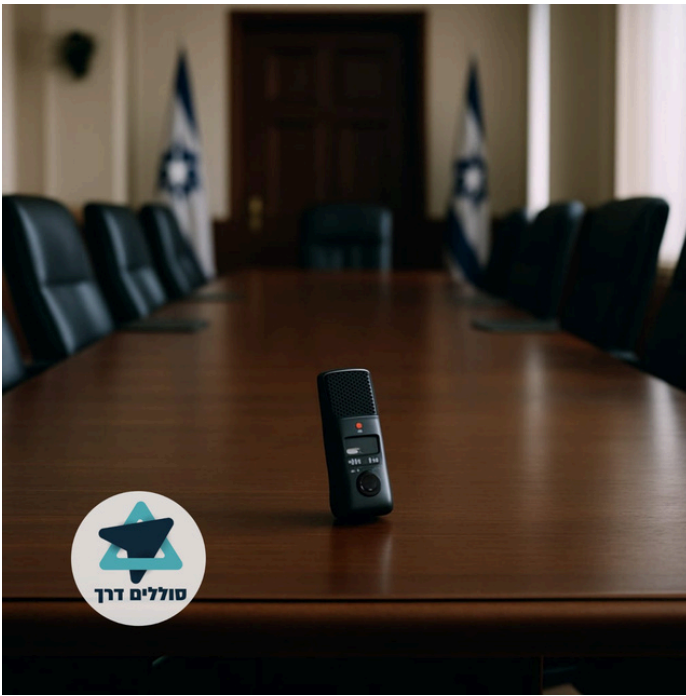
הוא גם פגע, אולי באופן ישיר, בסיכוי שלי לדעת את גורל בני – ואת גורלם של עוד 57 החטופים שנותרו שם.

אני לא כועס על אותו בן משפחה. הכאב שלנו הוא תהום שאי אפשר להסביר. **אבל עיתונאית? ממנה אני ציפיתי, אולי בטעות, לאחריות ולשיקול דעת. לא להעמיד 'לייקים' וכותרות מעל ביטחון המדינה ומעל חיי אדם.**

מה שקרה פה לא היה רק חציית קו-אדום מוסרי. זו עלולה הייתה להיות עבירה ביטחונית של ממש. במדינות אחרות זה כבר היה בטיפול של השב"כ.

אחרי שיצאנו מהחדר נכנסה לשם כל צמרת הביטחון של מדינת ישראל. ולפנינו – סגן שר והמפכ"ל. **אם המכשיר הזה היה ממשיד לפעול, הוא היה מסכן חיי אדם.**

”
**בפעם השנייה –
כבר לא הרמתי
טלפון. בחרתי
להוציא הודעת
גינוי פומבית. כי
יש גבול**

גם מצד התחושות הקשות של המשפחות – שיחות כאלה עם ראש ממשלה, מול עיניים שלטוניות, הן לעיתים **המקום שבו 'מותר' לנו לדבר בכאב, לבכות, לחשוף את הפצעים. זה לא חומר לרכילות עיתונאית זולה!**

כשיצאתי מהפגישה ההיא הרגשתי שפספסתי יום שלם של עשייה. גם מהפגישה ההיא, שנערכה הרבה לפני עסקת ה-33, **הודלף מידע מסולף**. כשזה קרה, בחרתי להתקשר לאותה עיתונאית ולהבהיר לה באופן ישיר: **הדברים שפורסמו עלולים לסכן את המאבק כולו.**

ניסיתי להסביר לה עד כמה חשובה הבמה שהיא נותנת כשהיא אותנטית וללא התערבות, ועד כמה האחריות העיתונאית שלה יכולה להשפיע – לחיוב או לשלילה.

אבל כשהאירוע חזר על עצמו בפגישה בלשכת ראש הממשלה – לא יכולתי לשתוק יותר. **בפעם השנייה – כבר לא הרמתי טלפון. בחרתי להוציא הודעת גינוי פומבית. כי יש גבול.**

לתקשורת יש תפקיד מכריע בדמוקרטיה. היא צריכה לחשוף, לבקר, להזכיר את מי ומה שהחברה שוכחת. אבל יש קו אדום – והוא נחצה. **אסור לך לאבד את המצפן – גם לא בשם "חשיפה". במיוחד לא כשזו עלולה לעלות בחיי אדם.**

אני מודה לכל עיתונאי שנתן במה לכאב משפחות החטופים, לא משנה באיזה סגנון וכיוון. זה חשוב. אבל אני מפציר בכם – תנו ביטוי אותנטי לכל קול הקשור למאבק, אך אל תהיו מכשול בפניו. **אל תתנו לכאב שלנו להפוך לכלי בידי ציניות עיתונאית.**

בתקווה ובתפילות לבשורות טובות לעם ישראל.
חג שמח.

"אל תתנו להם מטר"

בן יעקב סבו

א. את ארגנטינה מנהיג לאחרונה הנשיא חאבייר מיליי, אדם אוהב ישראל, שבהתייחסו לפרוגרס טבע את המושג 'אל תתנו להם מטר'.

מי שמנוגד
לך בערכיו,
בתפיסותיו
ובהכרתו
לעולם
יביט על
המציאות
אחרת
ממך, ולכן
יקדם
מטרות
שונות
משלך

עם כניסתו לתפקידו נקט מיליי שיטת קבלת החלטות מעשיות ומינויים כזו, המבינה שמי שמנוגד לך בערכיו, בתפיסותיו ובהכרתו לעולם יביט על המציאות אחרת ממך, ולכן יקדם מטרות שונות משלך. כשאתה מוותר לו, כשאתה ממנה פקידים השונים ממך בפרדיגמת החשיבה שלהם, תמיד תמצא את עצמך מרומה בסוף. לכן, מתוך גודל האחריות שיש לך, אסור לך לוותר ולהתכופף, כי הפקידים האלה פשוט רוצים לדרוס אותך; הם לא מעוניינים בנימוסים והליכות אלא בדחיקתך אל הקיר. רואים שבארגנטינה הגישה של מיליי עובדת פלאים ואף הצילה את המדינה ממשבר כלכלי-חברתי עצום.

ואצלנו, כמה דם יכול היה להיחסך, אם במקום לוותר כל כך הרבה בשם 'אחדות' היינו מקדמים באמת אנשים בעלי רוח, זהות ותודעה יהודיות בכל מקום שיכולנו?

המבחן שלנו הוא יומיומי. האם נעמוד הפעם בשם העם הריבון ונדרוש את מינוי האלוף זיני לראשות שב"כ, באופן לא מתפשר ולא מתכופף?

ג. למה אדם בעל ערכים אחרים אינו מסוגל לקדם את הרעיונות שלנו?

כדי לענות על השאלה עלינו להכיר מושג חשוב מאוד בתורת ההכרה - 'פרדיגמה'.

פירושה של 'פרדיגמה' במילים פשוטות הוא: 'המשקפיים שדרכם האדם מחליט לפרש את העובדות'.

הפרדיגמה עשויה מתפיסות העולם האנושיות, התרבותיות והערכיות שלנו, והיא משפיעה על חיינו הרבה יותר מה'עובדות' שאנו פוגשים. יותר מדויק: רק דרך המשקפיים של הפרדיגמה אנו פוגשים בעובדות.

האחריות של האדם בעולם היא, בין היתר, להפנים לעצמו פרדיגמות טובות וישרות.

התחום הטיפולי כבר גילה מזמן את הכלי הזה, ושיטות טיפול שונות כמו הטיפול ההכרתי וה-CBT נחשבות לשיטות המוצלחות ביותר כיום. כולן נעות סביב תיקון הפרדיגמה. מפרדיגמה מעוותת ומפרקת - לפרדיגמה ישרה ובונה.

”
**לפי הפרדיגמה
הפרוגרסיבית, אין
דבר חשוב יותר
מפירוק זהויות:
זהויות הן הכבלים
שיש על ידי האדם
והאנושות**

מ'אם לא הכל מושלם אז החיים לא שווים' - ל'וואו כמה טוב יש לי בעולם, תודה!'.
מ'אני מרגיש כל כך לא משמעותי ובודד' - ל'השם יתברך תמיד אוהב אותי'.
מ'אין ערבי רע, יש רק ערבי שרע לוי' - ל'ארדפה אויבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם'.

הכל תלוי בפרדיגמת החשיבה. וזה תלוי ברצון.

ג. הסכנה שבפרדיגמה עקומה

החידוש הנ"ל מלמד אותנו, שלא תמיד מי שמולנו יחשוב כמונו ויקדם את אותן המטרות שאנו חפצים לקדם בעולם, אם פרדיגמת החשיבה שלו הפוכה מזו שלנו.

למשל: פרדיגמת החשיבה הפרוגרסיבית רואה בפירוק זהויות הכרח מוסרי וצו עליון. בקצה, **לפי הפרדיגמה הפרוגרסיבית, אין דבר חשוב יותר מפירוק זהויות: זהויות הן הכבלים שיש על ידי האדם והאנושות. זהויות הן מקור המלחמות, השעבוד, העוני, המחלות, הרוע ואסונות הטבע.**

כל עוד אלו הפרדיגמות המנחות תודעה מסוימת, אין שום יכולת לשכנע בתודעה אחרת.

יש הסבורים, שאם 'נוותר קצת' נוכל 'להיפגש באמצע'.

אבל לא יכול להיות 'אמצע' בין מפרקי הזהות לבין מכבדי הזהות. אין שום אמצע בין שתי מגמות הסותרות זו את זו חזיתית. האמצע יכול להיות רק בין כל אלו אשר כתנאי בסיסי מאדירים את זהותנו המשותפת, ומרגישים שהיא ממקורותיה של משמעות חייהם ומשמעות ישיבת עם ישראל פה בארץ ישראל. בתוך ההגדרה הזאת נכללים החילונים-הלאומיים, המסורתיים, הדתיים והחרדים.

”
הפרדיגמה
היא
המפתח
להבנת
הדרך שבה
העומד
מולך
מפרש את
המציאות
ופועל בה

אבל מי שינסה לשנות את עצמו כדי שגם הפרוגרסיבים יכבדו אותו, יגלה במהרה שבלי משים הוא הפך לעצמו את כל עולם הערכים שלו. הכל כדי להתקבל ל'מועדון היפים והנכונים', כדבריה של המשנה ליועמ"ש לשעבר דינה זילבר. אם הם היפים, אני אישית מעדיף להיות מהמכוערים...

ד. איך יודעים מתי הפרדיגמה ישרה?

באופן הכי ראשוני, הבסיס לפרדיגמה ישרה הוא שהיא פשוט עובדת. שהיא שרדה את מסננת הדורות, התפתחה באופן הדרגתי כמו באבולוציה, שהיא מועברת מדור לדור באופן אינטואיטיבי, מהורים לילדים, מסב לנכד.

שהיא מבוססת על הניסיון, המסורת וההיסטוריה ולא על דמיונות מומצאים ומשאלות לב. כשעומד מולך אויב אכזר, האם אתה מגיש לו פרח? האם זה עבד עם ג'ינגיס חאן? עם אטילה ההוני? עם נפוליאון? עם גוליית? אז למה שזה יעבוד מול העזתים?

הפרדיגמה היא המפתח להבנת הדרך שבה העומד מולך מפרש את המציאות ופועל בה.

מי שהאידיאולוגיה שלו היא פירוק הזהויות - כל ויתור שלנו כלפיו הוא בבחינת אמצעי, מטר, שהוא הולך להשתמש בו נגדנו בבוא היום.

אז אנא, למען עם ישראל, למען נצח ישראל, למען החיילים בשדה הקרב, למען האימהות והמשפחות והדורות הבאים, למען השם, בבקשה תהיו 'מכוערים' ואל תתנו להם מטר!

בע"ה.

מדוע וכיצד הפגנות משפיעות?

עזרא הימן

א. הפגנה היא חלק ממכלול

השאלה אם הפגנות מועילות היא אחת השאלות המכשילות ביותר את הימין מאז חורבן גוש קטיף לפני 20 שנה.

ערכה של הפגנת המונים אינו נבחן בפני עצמו. ההפגנה מצטרפת למכלול לחצים חברתיים וכוחות השפעה והכרעה בתוך מוסדות המדינה העשויים להטות את הכף.

ב. איך פעלו הפגנות השמאל?

כשהשמאל יצא להפגין, הוא פעל להעניק רוח גבית לכוח שיש לו במוסדות הלא נבחרים - שופטי ביהמ"ש העליון, יועמ"שים, בכירים במערכת הביטחון, ראשי ההסתדרות ואיגודי עובדים, ראשי המשק ובעלי עסקים גדולים, אנשי תקשורת וראשי האוניברסיטאות. כל הגופים הלא נבחרים האלה זקוקים לרחוב כדי לספר לעצמם סיפור - שהם מייצגים את העם והם מייצגי הדמוקרטיה, ולא נבחרו הציבור בקלפי.

ההפגנות שלהם נועדו להעביר לכל הגופים האלה מסר של לגיטימציה להשתמש בכוחם כדי לטרפד את השלטון הנבחר. זהו שימוש אלים ומניפולטיבי במוסדות מדינתיים מקצועיים לצרכים הפוליטיים של מי שאינו מצליח לקבל די תמיכה של העם. ההפגנות הועילו כיוון שהן היו חלק מרשת הכוח הזו.

הפגנות אינן עומדות לעצמן, הן חלק מרשת של כוח חברתי וציבורי. אז את מי אמורה לדחוף הפגנת הימין שנועדה למחר??

ג. הפגנת ימין בימי ממשלת ימין?

הפגנת ימין בזמן שהימין בשלטון היא אנומליה. הפגנה אמורה להיות כלי ביטוי של מי שמתנגד להחלטות השלטון. מי שנמצא בשלטון לא נדרש להפגין, הוא פשוט צריך ליישם את המדיניות שהוא מאמין בה.

כיצד קרה שהימין צריך לצאת לרחובות?

חזרו לסעיף הקודם...

השמאל צבר כל כך הרבה כוח במוסדות הלא נבחרים, עד שהוא מסוגל לטרפד כל החלטה חשובה של נבחרו וליכפות את דעתו.

בשעה זו, הוא יחליט מי ימונה לראש השב"כ; ועדת גרוניס תסרב להתכנס; בג"ץ יגבה את ההחלטה; נבחרו הציבור יכולים להעביר חוק, היועמ"שית תנחה שלא ליישם אותו, בג"ץ יבטל אותו. השופטים ישלטו במינויים, בחוקים, בפרשנות החוקים וביישום. הקול שלכם בקלפי ימנה שלטון ייצוגי ולא אמיתי, שמצהיר הצהרות ועושה מיצג של שלטון העם.

כשגורסים את קולכם שנתתם בקלפי, אתם נדרשים להחליף את הקלפי בנוכחות ברחובות.

**כל הגופים
הלא נבחרים
האלה
זקוקים
לרחוב כדי
לספר
לעצמם
סיפור -
שהם
מייצגים את
העם והם
מייצגי
הדמוקרטיה,
ולא נבחרו
הציבור
בקלפי**

”
**לומר לשופטי
העליון ולשלוחיהם:
אתם לא תשבו
במגדלי השן שלכם
ותיקחו מהציבור
את הריבונות!**

ד. למי נועדה ההפגנה

היציאה לרחובות נועדה לעשות כמה פעולות:

אחת - **לדחוף את נבחרי הציבור שלנו**, אלה שקיבלו את המנדט למשול, שלא להרפות בשום אופן מחובתם! אין להם רשות! הם פועלים מכוחנו ובשמנו. הם צריכים לעמוד זקוף וליטול בחזרה את הריבונות ממי שלוקח אותה במרמה.

שתיים - לומר לשופטי העליון ולשלוחיהם: **אתם לא תשבו במגדלי השן שלכם ותיקחו מהציבור את הריבונות!** לא ניתן לכם!

שלוש - לא לשתוק. וכאן זוהי שעת מבחן אמיתי לימין: חלילה לנו להיות מוכנים לשקוע לתוך עבדות ולאפשר למיעוט פרוגרסיבי לשלוט במדינת ישראל; חלילה לנו לשבת בבית ולשתוק בזמן שמול עינינו נעשית הפיכה שלטונית ללא מחאה מצידנו; חלילה לנו לאבד בהסכמה שבשתיקה את הריבונות על חיינו.

אם נשב בשקט ונצפה, נצטרך בעתיד לחרף את נפשנו וליטול בחזרה את הריבונות, שכבר השלמנו שתילקח מאיתנו ותימסר ל-15 שופטים פרוגרסיביים הממנים את עצמם ושולטים על כלל המינויים הבכירים בישראל.

יש לנו היום הזדמנות חשובה. הזדמנות להפגין בגרות, אחריות, אכפתיות, יוזמה, ריבונות וקוממיות. כדאי שניקח אותה בשתי ידיים.

מדוע מינוי ראש השב"כ חשוב עקרונית פי אלף ממינוי שר?

בן יעקב סבו

א. בתורת המלחמה, 'תיעול' היא פעולה בה אתה מאפשר לאויב לחדור לתא שטח מסוים, שם אתה מכיל אותו ואת כח תנופתו הרב, בזמן שאת שטח המפתח שלך אתה משאיר מוגן הרחק מהמקום אליו פיתית את האויב להיכנס.

האויב שחדר בקלות פנימה, מרגיש שהוא משיג הישגים, ורק בזמן מאוחר מידי הוא מבין שהוא נפל למלכודת וכוחו נוטרל.

את התורה הזאת מבין השמאל הפרוגרסיבי והדיפ-סטייט כבר שנים. כל האסטרטגיה שלהם מבוססת עליה. להיכן הם מתעלים אותנו?

ב. בין פוליטיקה לבין פקידות

שטחי התיעול אליהם השמאל מפנה את כוחנו הם הזירה הפוליטית.

הוא נותן לנו למנות שרים, לחוקק חוקים. אבל דבר אחד הוא לא נותן ולא יתן - **למנות פקידים**.

מבחינתו העם ימנה שר ביטחון ואפילו ראש ממשלה, אבל ראש שב"כ, רמטכ"ל, פרקליט ראשי, יועמ"ש או שופט - זה יהרג ואל יעבור. מהבחינה הזאת - מינוי האלוף זיני דווקא לראש שב"כ הינו דבר חשוב פי כמה יותר מכל מינוי פוליטי, אפילו כמעט ממש כמו ראש ממשלה!

למה?

כי היכולת של העם למנות ראש שב"כ לפי בחירתו זו שבירה של תקרת הזכוכית של הפקידות והדיפ-סטייט.

בפוליטיקה אנחנו כבר שולטים. בפקידות המבצעת אנחנו נשלטים.

ג. אם האלוף זיני היה ראש שב"כ - לא היה טבח

זה ברור. האלוף זיני מזמן כבר היה מנער ומיישר את המערכת. ברור גם שהגישה הלוחמנית מבית המדרש של המוסר היהודי כבר מזמן הייתה מעלה יראה ומנוסה בלב כל אויבינו. כל פעם שפעלנו כך הכרענו במהרה.

יותר מכך, האלוף כתב במו ידיו דו"ח מפורט שחזה אחד לאחד והתווה מענה מונע לטבח שמחת תורה.

ברור גם שהגישה הלוחמנית מבית המדרש של המוסר היהודי כבר מזמן הייתה מעלה יראה ומנוסה בלב כל אויבינו. כל פעם שפעלנו כך הכרענו במהרה

”
יש האומרים
'בפוליטיקה
אנחנו מנצחים,
בואו נתפשר
ולפחות את
הפקידות נשאיר
להם'

ויותר מכך - כל שמאלני יודע את זה. אם כך, מדוע הם שולפים נגד מינויו את כל הסכינים ועוד בטענות מופרכות כל כך? בגלל דבר אחד פשוט - מבחינת הפרוגרס, האויב הערבי אינו מהווה כלל איום, רק הזהות היא איום. וכדי להילחם בזהות הכל כשר.

ד. השטח החיוני - הסמכות למנות פקידות

זאת משימת דורנו. זה הביטוי המובהק ביותר של ריבונות - היכולת למנות ולפטר את באי-כוחו של העם. כיום היכולת הזאת נשלטת כמעט בבלעדיות על ידי הדיפ-סטייט.

יש האומרים 'בפוליטיקה אנחנו מנצחים, בואו נתפשר ולפחות את הפקידות נשאיר להם'.

אולם יש באמירה זו טעות יסודית ושורשית ביותר - הביטוי של הריבונות הפוליטית איננה במושבים בכנסת, זה רק האמצעי, הביטוי המעשי של הריבונות הפוליטית היא היא היכולת למנות ולפטר פקידים. להתפשר על זה משמעו לשלם משכנתא על בית אבל 'להתפשר' עם מישהו אחר שהוא זה שיקבל את הבית לגור בו. פשרה - אחד משלם אחד גר.

האם אנו רשאים 'להתפשר' על נצח ישראל? האם אנו רשאים להתפשר על דם חיילינו הנופלים בשם מוסר נוצרי הממומש על ידי פקידי המשפט, אלופים וביטחוניסטים פרוגרסיביים? האם אנחנו רשאים 'להתפשר' בשם הרוב היהודי במדינה שבג"ץ בכל כוחו מנסה למחוק?

מי נתן לנו את הסמכות להתפשר על פיקוח נפש של כלל ישראל?

למי שחי חיים בהם יש לו אחריות על עם ישראל ונצח ישראל - התשובה ברורה.

**מינוי ראש השב"כ חשוב פי כמה ממינוי כל שר.
מינוי ראש השב"כ הוא מימוש הריבונות של הרוב היהודי, של עם ישראל.**

נאחל לו כולנו בהצלחה. הצלחתו הצלחתנו.

ה. תודעת עבד ותודעת ריבון

מי שלוקחים לו את הריבונות והוא נשאר שווה נפש, כי הוא אומר 'אין לי מה לעשות, גם ככה זה לא יעזור', זה אומר שהוא עבד. ריבון לא מתנהג ככה. אדם בתודעת ריבון מרגיש שאם לקחו לו את הסמכויות והחירויות הפוליטיות, את הקול בקלפי ואת היכולת לבטא את רצונו כחלק מהרוב היהודי הגדול, הרי זה טירוף דעת. זה משהו שאין הדעת סובלתו. זה פיצוץ גלקטי. לא יכול להיות שאנחנו ממשיכים לסדר היום.

ולא יכול להיות שהמשעבד גם מבקש ממני עוד להתנצל על עצם קיומי.

'משהו פה השתגע, ואני, באומץ רב, לא נותן לזה יותר לקרות!'

כשזה מה שעובר למישהו בראש כשהוא רואה את המציאות הפוליטית כיום, זה אומר שהוא עבר מתודעת עבד לתודעת ריבון. ורק ככה זה יכול לעבוד. למעננו. למען החיילים בחזית. למען נצח ישראל.

ו. ואולי המינוי לא ייצא לפועל?

אז נכאב מאוד, ומיד נמשיך הלאה. אדם בוגר לא פועל בשום סוגיה עם לחץ דם גבוה, דופק מואץ ועם סטופר ביד להתקדמות המציאות כשהדברים לא תלויים בו. הוא שומר על איזון ראוי בין השתדלות עצומה מבחינה אישית מצד אחד, ומצד שני הפנמה שייתכן והדברים יקרו אחרת. בקיצור, נעשה את המוטל עלינו ונשאיר את השתלשלות הדברים לנצח ישראל.

**רק מי שבטוח בריבונותו - מסוגל לדרוש אותה בתקיפות אך בנחת.
רק מי שבטוח בניצחון הטוב בטווח הארוך - מסוגל לפעול למענו. באמונה ובביטחון.**

בע"ה.

”
**רק מי
שבטוח
בריבונותו
- מסוגל
לדרוש
אותה
בתקיפות
אך בנחת.
רק מי
שבטוח
בניצחון
הטוב
בטווח
הארוך -
מסוגל
לפעול
למענו.
באמונה
ובביטחון**